

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Democratische Volksrepubliek Algerije tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting (met Protocol); Algiers, 9 mei 2018

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

II Reactie van de Staatssecretaris

De vaste commissie voor Financiën heeft op 22 november 2018 een aantal vragen en opmerkingen voorgelegd aan de staatssecretaris van Financiën over de brief van 16 oktober 2018 (Kamerstuk 35 057, nr. 1) waarin de minister van Buitenlandse Zaken het voorstel overlegt tot stilzwijgende goedkeuring van het op 9 mei 2018 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Democratische Volksrepubliek Algerije tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting (met Protocol), Trb. 2018, 65, hierna aangeduid als: 'het Verdrag'.

Ik wil de leden van de fracties van de VVD en de SP dankzeggen voor hun vragen en opmerkingen. Met belangstelling is kennisgenomen van de vragen en opmerkingen van de leden van deze fracties.

Hieronder ga ik in op de vragen die zijn voorgelegd. Bij de beantwoording daarvan volg ik zoveel mogelijk de volgorde van het verslag, behoudens waar de fracties eenzelfde vraag hebben gesteld.

De leden van de fractie van de VVD vragen naar de verschillen tussen het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag.

Allereerst merk ik hierover op dat qua structuur en inhoud het OESO-modelverdrag¹ en het VN-modelverdrag² grotendeels met elkaar overeenkomen. Voorts merk ik voor de volledigheid op dat beide modellen in 2017 zijn geactualiseerd. Bij deze "updates" zijn in beide modellen, naast enkele technische aanpassingen, vooral de aanbevelingen verwerkt die zijn gedaan in het kader van het *Base Erosion & Profit Shifting*-project (hierna "het BEPS-project") van de G20 en de OESO. Maar in het algemeen geldt dat het VN-modelverdrag meer is toegesneden op de situatie van ontwikkelingslanden en meer heffingsrechten toewijst aan de zogenoemde "bronstaat". Onderstaand worden de inhoudelijke verschillen tussen beide modellen kort toegelicht³:

¹ OECD (2017), Model Tax Convention on Income and on Capital.

² United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries.

³ Op de *redactionele* doorwerking van de verschillen in andere artikelen van het desbetreffende modelverdrag wordt niet ingegaan.

- Artikel 3 (*general definitions*) van het OESO-modelverdrag bepaalt dat onder de uitdrukking “bedrijfsuitoefening” ook wordt verstaan de uitoefening van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard. Deze bepaling houdt verband met het schrappen (per 29 april 2000) van artikel 14 (*independent personal services*) van het OESO-modelverdrag dat betrekking had op het inkomen uit een zodanige bedrijfsuitoefening. Sindsdien wordt dit inkomen bestreken door artikel 7 (*business profits*) van het OESO-modelverdrag. In artikel 3 (*general definitions*) van het VN-modelverdrag ontbreekt deze definitiebepaling omdat in dat modelverdrag nog wel een aparte bepaling over het inkomen uit zelfstandige bedrijfsuitoefening is opgenomen (artikel 14 daarvan);
- Artikel 3 van het OESO-modelverdrag bevat, sinds de “2017-update” een definitie van de uitdrukking “erkend pensioenfonds”. Dit houdt verband met het expliciet aanmerken in artikel 4 (*resident*) van het OESO-modelverdrag, eveneens sinds de “2017-update”, van een “erkend pensioenfonds” als inwoner een verdragsluitende staat voor de toepassing van het verdrag. Het VN-model kent deze bepalingen niet, noch in artikel 3 noch in artikel 4;
- Volgens artikel 5, derde lid, van het OESO-modelverdrag (*permanent establishment*) vormt een plaats van uitvoering van een bouwwerk en dergelijke pas een vaste inrichting als de duur ervan een periode van 12 maanden overschrijdt. In de overeenkomstige bepaling in het VN-model wordt een periode van 6 maanden gehanteerd;
- Volgens artikel 5, derde lid, onderdeel a, van het VN-modelverdrag (*permanent establishment*) is ook sprake van een vaste inrichting, onder bepaalde voorwaarden, bij het verlenen van diensten. In het OESO-modelverdrag ontbreekt deze bepaling, al wordt in het Commentaar bij artikel 5 van het OESO-modelverdrag wel op het eventueel opnemen van een dergelijke bepaling ingegaan;
- Volgens artikel 5, vierde lid, onderdelen a en b, van het OESO-modelverdrag kan ook bij het enkel afleveren van goederen of koopwaar (*delivery of goods or merchandise*) sprake zijn van de afwezigheid van een vaste inrichting in het andere land. In het VN-modelverdrag ontbreekt dit element.
- In artikel 5, vijfde lid, onderdeel b, van het VN-modelverdrag is bepaald dat ook het aanhouden van een voorraad van goederen of koopwaar (*stock of goods or merchandise*) door een agent kan kwalificeren als een vaste inrichting van de onderneming waarvoor de voorraad wordt aangehouden. In het OESO-modelverdrag ontbreekt deze bepaling;
- Volgens artikel 5, zesde lid, van het VN-model, wordt een verzekeringsmaatschappij van een land in bepaalde situaties geacht een vaste inrichting in het andere land te hebben. Deze bepaling ontbreekt in het OESO-modelverdrag;
- Artikel 7 van het OESO-modelverdrag bevat de bepalingen die (in 2010) tot stand zijn gekomen met het oog op de gewenste aansluiting bij de analyses van het in 2008 gepubliceerde rapport “*Attribution of Profits to Permanent Establishments*”⁴ en de in 2008 verwerkte aanpassingen van het Commentaar op artikel 7 van het OESO-modelverdrag. De

⁴ Zie <http://www.oecd.org/dataoecd/20/36/41031455.pdf>.

wijzigingen die in 2010 in artikel 7 van het OESO-model zijn doorgevoerd, zijn in artikel 7 van het VN-modelverdrag niet opgenomen. Belangrijke inhoudelijke verschillen betreffen een in artikel 7 van het VN-modelverdrag (*business profits*) geaccepteerde vorm van, zogenoemde, *force of attraction* (belastingheffing over winsten die niet worden behaald met de activiteiten van een vaste inrichting als zodanig) en de grote terughoudendheid in artikel 7 van het VN-model wat betreft de aftrek van kosten die worden opgeroepen door diensten die door het *hoofdhuis* aan de vaste inrichting worden verleend of door het ter beschikking stellen door hoofdhuis aan de vaste inrichting van activa;

- Artikel 9, derde lid, van het VN-modelverdrag bevat een beperking (ingeval, kort gezegd, sprake is van kwade trouw bij een belastingplichtige) van de verplichting van een land voor het (moeten) aanbrengen van een zogenoemde *corresponding adjustment* als het andere land een winstcorrectie bij een gelieerde onderneming heeft aangebracht;
- In artikel 10 (*dividends*) van het OESO-modelverdrag zijn percentages opgenomen voor het bronland toegestane belastingheffing over dividenduitkeringen. Ook artikel 10 van het VN-model (*dividends*) voorziet in een beperkt heffingsrecht voor het bronland maar er zijn ter zake geen percentages opgenomen;
- In artikel 11 (*interest*) van het OESO-modelverdrag is een percentage (10%) opgenomen voor het bronland toegestane belastingheffing over interestbetalingen. Ook artikel 11 (*interest*) van het VN-modelverdrag voorziet in een beperkt heffingsrecht voor het bronland, maar er is ter zake geen percentage opgenomen;
- Artikel 12 (*royalties*) van het OESO-modelverdrag voorziet in zijn algemeenheid niet in een heffingsrecht voor het bronland over royalty-betalingen. Artikel 12 (*royalties*) van het VN-modelverdrag voorziet daarentegen wel in een beperkt heffingsrecht voor het bronland, maar ook hier wordt het te hanteren percentage opengelaten. Een verschil is ook dat het begrip “royalties” in artikel 12 van het VN-modelverdrag meer omvat (namelijk ook vergoedingen voor – kort gezegd – het gebruik van technisch materieel of technische kennis) dan het begrip “royalties” in het OESO-modelverdrag. In het OESO-modelverdrag worden deze vergoedingen bestreken door artikel 5 en artikel 7;
- Artikel 12A (*fees for technical services*) van het VN-modelverdrag voorziet, sinds de “2017-update” in een beperkt heffingsrecht voor het bronland over vergoedingen die vanuit het bronland worden betaald voor technische diensten (maar niet noodzakelijkerwijs verleend aan afnemers in het bronland). Het daarbij te hanteren percentage is opengelaten. In het OESO-modelverdrag ontbreekt een dergelijke bepaling;
- Artikel 13, vijfde lid, van het VN-modelverdrag (*capital gains*), voorziet in een heffingsrecht voor het bronland over voordelen die worden behaald met de vervreemding van aandelen en soortgelijke belangen, in vennootschappen⁵ die in het bronland zijn gevestigd. Daarbij wordt

⁵ Voor de leesbaarheid wordt in deze nota naar aanleiding van het verslag steeds de uitdrukking “vennootschappen” gehanteerd, in plaats van het in veel gevallen juistere begrip “lichamen”.

een minimum-bezitseis gehanteerd, maar de minimum-omvang van het aandelenbezit is niet ingevuld. In het OESO-modelverdrag ontbreekt een dergelijke bepaling;

- Artikel 16 (*directors' fees and remuneration of top-level managerial officials*) van het VN-modelverdrag, dat betrekking heeft op – kort gezegd – bestuurdersbeloningen, heeft een grotere reikwijdte dan het corresponderende artikel 16 (*directors' fees*) van het OESO-modelverdrag. Zoals ook in het kopje van artikel 16 van het VN-modelverdrag tot uitdrukking wordt gebracht, voorziet dat artikel ook in een heffingsrecht voor het “bronland” over beloningen van leden van het *senior management* van vennootschappen die in dat land zijn gevestigd (en die dus niet noodzakelijkerwijs hoeven deel uit te maken van de raad van bestuur of toezicht van de desbetreffende vennootschap);
- Artikel 18 (pensions) van het OESO-modelverdrag voorziet in een woonstaatheffing over (regulier betaalde) pensioenen en soortgelijke uitkeringen, behoudens de toepassing van het “overheidsartikel” (artikel 19). Artikel 18 (alternatief A) van het VN-modelverdrag (*pensions and social security payments*) sluit daarbij aan, maar voorziet daarboven ook in een bronstaatheffing over pensioenen en soortgelijke uitkeringen die gedaan worden volgens de sociale zekerheidswetgeving van het bronland. Volgens artikel 18 (alternatief B) van het VN-modelverdrag mag het bronland ook belasting heffen over pensioenen en soortgelijke uitkeringen die worden betaald door een inwoner van het bronland of door een daarin gevestigde vaste inrichting;
- Anders dan artikel 21 (*other income*) van het OESO-modelverdrag, voorziet artikel 21 (*other income*) van het VN-modelverdrag in een (niet-beperkt) heffingsrecht voor inkomen dat in het bronland opkomt en ter zake waarvan het heffingsrecht niet reeds in de andere verdragsbepalingen is verdeeld;
- Artikel 25 (*mutual agreement procedure*) van het VN-modelverdrag bevat niet, anders dan het corresponderende artikel 25 van het OESO-modelverdrag, de mogelijkheid voor een belastingplichtige om niet alleen in zijn woonland maar ook in het andere land een onderlinge overlegprocedure te verzoeken. Op dit punt volgt het VN-modelverdrag niet de aanpassing van het OESO-modelverdrag (2017) in het kader van het BEPS-project. Een verschil is voorts dat artikel 25 (*mutual agreement procedure*) van het OESO-modelverdrag voorziet in een (verplichte en) bindende arbitrageprocedure; in artikel 25 van het VN-model is een arbitrageprocedure een optionele variant waarbij overigens het wel of niet starten van een arbitrageprocedure een aangelegenheid is van de bevoegde autoriteiten van de betrokken landen;
- In zowel artikel 29 (entitlement to benefits) van het OESO-modelverdrag als artikel 29 (entitlement to benefits) van het VN-modelverdrag zijn algemene bepalingen opgenomen voor het voorkomen van misbruik van de verdragsbepalingen. Deze bepalingen komen inhoudelijk grotendeels overeen en zijn in beide gevallen gebaseerd op de aanbevelingen die op dit punt zijn gedaan in het BEPS-project. Beide artikelen bevatten a) bepalingen op basis waarvan de verdragsvoordelen alleen aan “gekwalificeerde personen” wordt verleend, b) bepalingen op

basis waarvan onder omstandigheden verdragsvoordelen niet worden toegekend voor inkomsten die worden toegerekend aan een vaste inrichting in een (laag belastend) derde land, en c) een zogenoemde *principal purposes test* (PPT). Anders evenwel dan in artikel 29 van het OESO-modelverdrag het geval is, zijn met name de onder a) bedoelde bepalingen in het VN-model veel meer uitgewerkt. In zekere zin is in het OESO-modelverdrag sprake van een raamwerk-bepaling die in bilaterale onderhandelingen moet worden geconcretiseerd. Daarvoor zijn in het Commentaar bij artikel 29 van het OESO-modelverdrag voorbeelden opgenomen van te hanteren verdragsbepalingen, te onderscheiden in een zogenoemde "simplified version" en een "detailed version". In het VN-modelverdrag is er voor gekozen een *detailed version* als uitgangspunt te nemen, zoals aangegeven in paragraaf 4 van het Commentaar op artikel 29 van het VN-modelverdrag.

- Artikel 30 (*territorial extension*) van het OESO-modelverdrag voorziet in de mogelijkheid een bilateraal belastingverdrag uit te breiden, in eventueel aangepaste vorm, naar andere gebiedsdelen van een verdragsluitende staat dan waarop het gesloten belastingverdrag betrekking heeft. In het VN-modelverdrag ontbreekt een zodanige bepaling.

Daarnaast vragen de leden van de fractie van de VVD op welke onderdelen het Verdrag afwijkt van het OESO-modelverdrag.

Zoals in de toelichtende nota bij het Verdrag is aangegeven, is het Verdrag gebaseerd op zowel het OESO- als het VN-modelverdrag, terwijl er voorts nog specifieke bepalingen zijn opgenomen die voortvloeien uit het Nederlandse verdragsbeleid zoals toegelicht in de Nota Fiscaal Verdragsbeleid 2011 (Bijlage bij Kamerstukken II, 2010/11, 25 087, nr. 7, verder "NFV2011"). Daarbij is voorts van belang dat, aangezien een eerste onderhandelingsronde over het Verdrag reeds in 2009 is gehouden, is uitgegaan van de in 2005 gepubliceerde editie van het OESO-modelverdrag, zoals vermeld in paragraaf I.3.1 (Algemeen) van de nota van toelichting bij het Verdrag. Overigens is ook bij de artikelsgewijze toelichting steeds aangegeven op welke punten het desbetreffende artikel overeenkomt of juist afwijkt van het OESO-modelverdrag of het VN-model.

Voor het beantwoorden van de gestelde vraag op welke punten het Verdrag afwijkt van het OESO-modelverdrag, is het zaak te bezien met welke gepubliceerde editie van het OESO-modelverdrag de vergelijking wordt gemaakt. Als wordt uitgegaan van de op 21 november 2017 vastgestelde editie van het OESO-modelverdrag kunnen de volgende inhoudelijke verschillen met het Verdrag worden genoemd:

- De preambule van het Verdrag wijkt af van die van het OESO-modelverdrag. Maar een bepaling die overeenkomt met de preambule van het OESO-modelverdrag is opgenomen in het protocol bij het Verdrag onder het kopje "General";
- In artikel 1, tweede lid, van het Verdrag is de als PPT aan te duiden anti-misbruik opgenomen, die in het OESO-modelverdrag is opgenomen in artikel 29. Een verschil is dat voor de

toepassing van de PPT in het Verdrag een voorafgaande consultatieverplichting is opgenomen; deze ontbreekt in het OESO-modelverdrag;

- In artikel 1 van het Verdrag is geen bepaling opgenomen over de verdragstoepassing bij zogenoemde "hybride entiteiten", maar deze problematiek wordt voor het Verdrag geadresseerd in artikel I van het Protocol bij het Verdrag;
- In artikel 1 van het Verdrag ontbreekt een zogenoemde "saving clause";
- De in artikel 3, eerste lid, onderdeel g, van het Verdrag opgenomen definitie van de uitdrukking "international traffic" verschilt van de in het OESO-modelverdrag opgenomen definitie;
- In artikel 3, eerste lid, van het Verdrag ontbreekt de uitdrukking "business". Dit houdt verband met het opnemen in het verdrag van een separaat artikel over *independent personal services*, in aansluiting bij het VN-modelverdrag;
- In artikel 3, eerste lid, van het Verdrag ontbreekt de uitdrukking "recognised pension fund", maar in artikel 4, tweede lid, van het Verdrag wordt ook een beschrijving van pensioenfondsen gegeven;
- In artikel 3, tweede lid, van het Verdrag ontbreekt de zinsnede "or the competent authorities agree to a different meaning pursuant to the provisions of Article 25";
- In afwijking van artikel 4, derde lid, van het OESO-modelverdrag wordt in artikel 4, vierde lid, van het verdrag een kwestie van dubbel inwonerschap van vennootschappen onder het Verdrag beslist op basis van het feitelijke leidingscriterium;
- In artikel 5 van het Verdrag ontbreken de bepalingen die, als uitvloeisel van het BEPS-project, in artikel 5 van het OESO-modelverdrag zijn opgenomen over het vaststellen van de aanwezigheid van een vaste inrichting;
- In artikel 5, derde lid, van het Verdrag is een termijn van 6 maanden opgenomen voor het vaststellen van een vaste inrichting bij de uitvoering van een bouwwerk en dergelijke, in aansluiting bij het VN-modelverdrag;
- De bepalingen van artikel 7 van het Verdrag wijken af van de sinds 2010 in artikel 7 van het OESO-modelverdrag opgenomen bepalingen over de toerekening van ondernemingswinsten aan vaste inrichtingen;
- Anders dan in artikel 8 van het OESO-modelverdrag wordt in artikel 8 van het Verdrag de belastingheffing over voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer (uitsluitend) toegewezen aan de verdragsluitende staat waarin de plaats van feitelijke leiding van de desbetreffende onderneming is gelegen;
- Anders dan artikel 9, eerste lid, van het OESO-modelverdrag bevat artikel 9, eerste lid, van het Verdrag een bepaling over niet per sé veronderstelde onzakelijkheid van cost-sharingovereenkomsten en dergelijke;
- Anders dan in artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het OESO-modelverdrag is het lagere tarief van belasting over dividenden in deelnemingsverhoudingen in het Verdrag van

toepassing bij een onmiddellijk of middellijk aandelenbezit van 10% (in plaats van onmiddellijk 25%);

- Voorts bevat dit onderdeel in het Verdrag niet de annaalbezits-eis die in het OESO-modelverdrag is opgenomen als uitvloeisel van het BEPS-project;
- Anders dan artikel 10 van het OESO-modelverdrag bevat artikel 10, derde lid van het Verdrag een uitsluitende woonstaatheffing voor dividenden die worden uitgekeerd aan pensioenfondsen;
- Anders dan artikel 10 van het OESO-modelverdrag bevat artikel 10, negende lid, van het Verdrag een zogenoemd aanmerkelijk-belangvoorbehoud, zoals omschreven in paragraaf 2.9.3 en 2.9.4 van de NFV2011;
- Artikel 11 van het Verdrag verschilt inhoudelijk in die zin van het OESO-modelverdrag dat een tarief van 8% wordt gehanteerd in plaats van 10% bij het aan het bronland toegekende heffingsrecht over interest, en voorts dat er voor bepaalde categorieën van interestontvangers een uitsluitende woonstaatheffing is overeengekomen;
- Anders dan in artikel 12 van het OESO-modelverdrag is in artikel 12, tweede lid, van het Verdrag ook aan het bronland een algemeen heffingsrecht toegekend over royaltybetalingen;
- In artikel 13 van het Verdrag is geen bepaling opgenomen over (het heffingsrecht van de situstaat) over winsten behaald bij de vervreemding van aandelen in zogenoemde "vastgoedvennootschappen";
- Anders dan artikel 13 van het OESO-modelverdrag bevat artikel 13, vijfde lid, van het Verdrag een zogenoemd aanmerkelijk-belangvoorbehoud, zoals omschreven in paragraaf 2.9.3 en 2.9.4 van de NFV2011;
- Anders dan het OESO-modelverdrag bevat het Verdrag een separaat artikel (14) over inkomsten verkregen uit zelfstandige arbeid, in navolging van het VN-modelverdrag;
- Anders dan artikel 15, derde lid, van het OESO-modelverdrag kent artikel 15, derde lid, van het Verdrag het heffingsrecht over inkomsten uit dienstbetrekking verricht aan boord van schepen en luchtvaartuigen toe aan het land waarin de leiding van de desbetreffende vervoersonderneming is gevestigd. Voorts bevat dit artikellid niet de beperking tot de "leden van de vaste bemanning" zoals in het OESO-model het geval is;
- Anders dan artikel 17 van het OESO-modelverdrag bevat artikel 17 van het Verdrag een vrijstelling van belastingheffing in de werkstaat voor inkomsten van sporters en artiesten indien sprake is van een bezoek aan het werkland in het kader van een culturele uitwisseling of financiering uit de openbare middelen;
- Anders dan artikel 18 van het OESO-modelverdrag is in artikel 18 van het Verdrag een bronstaatheffing over pensioenen, lijfrenten en sociale zekerheidsuitkeringen overeengekomen. Voorts heeft artikel 18 van het Verdrag zowel betrekking op pensioenen die betrekking op werkzaamheden die zijn verricht in de private sector als op pensioenen die betrekking hebben op verrichtte overheidsfuncties, zoals ook toelicht in de artikelsgewijze toelichting op artikel 18 en artikel 19 van het Verdrag;

- Anders dan het OESO-modelverdrag bevat artikel 20 van het Verdrag bepalingen over vergoedingen van hoogleraren en docenten voor tijdelijk in de niet-woonstaat verrichtte onderwijs- of onderzoeksactiviteiten;
- Afgezien van de technische verschillen bevat het artikel van het Verdrag over het vermijden van dubbele belasting (artikel 24) niet de bepalingen die in het OESO-modelverdrag op dit punt zijn opgenomen over – kort gezegd – de relatie met de *saving clause* van artikel 1 van het OESO-modelverdrag of over het voorkomen van een (dubbele) vrijstelling bij een afwijkende verdragstoepassing door beide landen;
- Anders dan het OESO-modelverdrag bevat artikel 25, zesde lid, van het Verdrag (non-discriminatie) bepalingen over de aftrekbaarheid in de werkstaat van pensioenpremies die natuurlijke personen betalen bij voortgezette deelname aan een fiscaal erkende pensioenregeling in de andere staat;
- Anders dan het OESO-modelverdrag is in artikel 28, vijfde lid, van het Verdrag (bijstand bij de invordering van belastingen) bepaald dat belastingvorderingen niet worden ingevorderd door middel van het in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. Een verschil in dit artikel is ook dat het Verdrag een onderscheid maakt tussen de bijstand bij invordering ten aanzien van inwoners van de verzoekende staat en andere personen;
- Voorts komen de in het Protocol bij het Verdrag opgenomen bepalingen niet voor in het OESO-modelverdrag.

De leden van de fractie van de VVD en de leden van de fractie van de SP vragen waarom wordt verwacht dat de budgettaire gevolgen van het Verdrag neutraal zullen blijven. De leden van de fractie van de VVD vragen verder of er geen gedragseffecten zijn te verwachten uit de voorgestelde wijzigingen.

Het voorliggende belastingverdrag verdeelt de heffingsrechten tussen Algerije en Nederland, waarmee dubbele belasting wordt voorkomen. Budgettair het meest relevant zijn de bepalingen rond de bronbelastingen op dividenden, interest en royalties. De andere bepalingen zien op minder vaak voorkomende situaties. In principe zou de beperking van de bronbelasting tot een derving van Nederlandse belastingopbrengsten kunnen leiden doordat de dividendbelasting op deelnemingsdividenden beperkt wordt. Uit DNB-data over directe investeringen kan afgeleid worden dat de directe investeringen vanuit Algerije in Nederland minimaal zijn, waardoor naar verwachting deze beperking, die immers ziet op het inkomen uit deze directe investeringen, nauwelijks effect zal hebben. Het Verdrag leidt verder tot verrekening van Algerijnse bronbelasting in Nederland, hetgeen tot een derving zou kunnen leiden. Doordat Nederland echter al verrekening van deze belasting geeft op basis van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001, zal het feitelijke belang hiervan naar verwachting beperkt blijven. Per saldo zullen de budgettaire gevolgen voor de Nederlandse belastingopbrengst minimaal zijn. De wijziging heeft geen of verwaarloosbare gevolgen voor de administratieve regeldruk van burgers en bedrijven. De verwachting van Nederland en Algerije is dat het hebben van een belastingverdrag waarbij dubbele belasting wordt voorkomen, tezamen met de

aanwezigheid van een investeringsbeschermingsovereenkomst, zekerheid verschaft over de behandeling van economische activiteiten en investeringen van inwoners van beide landen over en weer. Dit zal naar verwachting een positieve invloed hebben op de economische betrekkingen tussen beide landen.

De leden van de fractie van de VVD vragen of Nederland voornemens is afspraken te maken om het Verdrag in de toekomst ook van toepassing te laten zijn op de BES-eilanden.

De medegelding van ten behoeve van het land Nederland gesloten belastingverdragen op Caribisch Nederland is een onderdeel van het vigerende Nederlandse fiscale verdragsbeleid. Gelet op de huidige afwijzing van Algerije van een dergelijke uitbreiding is het echter niet de verwachting dat dit op korte termijn kan worden gerealiseerd.

De leden van de fractie van de VVD vragen onder welke omstandigheden geen informatie hoeft te worden uitgewisseld op basis van het vierde lid van artikel 27.

De verdragsluitende staten hoeven geen informatie uit te wisselen indien zij daarvoor bestuurlijke maatregelen zouden moeten nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere verdragsluitende staat. Daarnaast hoeven verdragsluitende staten geen informatie uit te wisselen die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van die of van de andere verdragsluitende staat. Tot slot hoeft geen informatie te worden verstrekt die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel geheim, commercieel geheim of beroepsgeheim of een handelsproces openbaar zou maken, dan wel informatie waarvan openbaarmaking in strijd zou zijn met de openbare orde.

De leden van fractie van de SP vragen een reactie op hun wens dat Nederland, zeker waar het om ontwikkelingslanden gaat, niet langer inzet op het verlagen van bronheffingen.

In het Nederlandse verdragsbeleid toont Nederland in relatie tot ontwikkelingslanden, meer dan bij andere verdragspartners, begrip voor verzoeken om uitbreiding van het begrip "vaste inrichting" of om relatief hoge bronheffingen. Wel zal van Nederlandse zijde worden aangegeven dat hoge bronheffingen een extra hindernis kunnen vormen voor buitenlandse investeringen die juist in ontwikkelingslanden nodig zijn. Dit omdat bronheffingen vrijwel altijd wordt geheven over het bruto-inkomen. Voor de verrekening daarentegen wordt door de woonstaat het netto-inkomen in aanmerking genomen en hierdoor biedt de verrekening door de woonstaat niet altijd een volledige voorkoming van dubbele belasting. In verband met de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven houdt Nederland er ook rekening mee welke bronheffingspercentages onze omringende landen met het betreffende land hebben afgesproken. Ook is van belang dat het toestaan van hoge bronheffingspercentages bij een verdragspartner ten koste kan gaan van de Nederlandse schatkist door de verrekening van de buitenlandse bronheffing.

Voorts merk ik op dat de vraag ervan uit lijkt te gaan dat ontwikkelingslanden in zijn algemeenheid zouden nastreven de nationale heffingsrechten over uitgaande betalingen zoals dividenden, interest en

royalties onverkort voor te behouden. Het is maar zeer de vraag of dat het geval is. Het is de ervaring bij onderhandelingen met ontwikkelingslanden dat ook deze landen bereid zijn tot een wederkerige verlaging van de gehanteerde bronheffingen; ook ontwikkelingslanden erkennen over het algemeen dat hoge bronheffingen een belemmering kunnen vormen voor het aantrekken van investeringen. Op dit punt kan ook gewezen worden op het Commentaar bij de artikelen 10, 11 en 12 van het VN-modelverdrag waarin wordt ingegaan op de beleidsmatige aspecten van de heffingsrechtverdeling over dividend-, interest- en royalty-inkomen. Samengevat kan worden vastgesteld dat ook het VN-modelverdrag niet uitgaat van het onverkort voorbehouden van een uitsluitend heffingsrecht voor bronlanden over deze inkomenscategorieën.

Het komt dus op dit punt aan op een goede maatvoering waarbij, zoals reeds opgemerkt, Nederland bereid is om in de relatie met ontwikkelingslanden hogere bronheffingen te accepteren dan met meer ontwikkelde landen het geval is.

Tot slot is het goed te realiseren dat, in dit geval, Algerije (of Nederland) de bronheffingsstarieven niet hoeft (hoeven) te verlagen tot het verdragstarief als er sprake is van het misbruiken van de verdragsbepalingen. Het Verdrag voldoet op dit punt aan de in het kader van het BEPS-project ontwikkelde minimum standaard.

De leden van fractie van de SP vragen de regering hoe het Verdrag tot stand is gekomen, welk land initiatief heeft genomen en welke rol het bedrijfsleven heeft gespeeld.

In de toelichtende nota bij het Verdrag is hierop ingegaan. De onderhandelingen met Algerije over een tussen Nederland en Algerije tot stand te komen belastingverdrag hebben plaatsgevonden in het kader van de langlopende inspanningen van beide landen te komen tot een intensivering van de gezamenlijke betrekkingen. In dit verband kan worden gewezen op de instelling op 23 juni 1986 van een Gemengde Commissie voor economische en technologische samenwerking tussen Nederland en Algerije (Trb. 1986, 77). Hoewel in de jaren daarna door de binnenlandse situatie in Algerije de contacten waren stilgevallen, konden er in de periode 2007 - 2009 een drietal Nederlandse handelsmissies en een tweetal politieke missies naar Algerije plaatsvinden. Ook kon op 20 maart 2007 met Algerije een investeringsbeschermingsovereenkomst worden gesloten (Trb. 2007, 79) en heeft in februari 2009 te Den Haag een eerste onderhandelingsronde plaatsgevonden tussen ambtelijke delegaties van Nederland en Algerije over een belastingverdrag. Hierover kon uiteindelijk op 30 september 2009 op ambtelijk niveau overeenstemming worden bereikt. Tot ondertekening is het daarna niet gekomen, vanwege onder meer de vragen die bij Algerije leefden over de gevolgen van de Nederlandse staatkundige hervorming die op 10 oktober 2010 heeft plaatsgevonden. De antwoorden van Nederland en de daaropvolgende aansporingen om tot ondertekening te komen, bleven zonder resultaat. Na de doorstart van de hiervoor al genoemde Gemengde Commissie in 2016 bleek het mogelijk ook de onderhandelingen met Algerije over een belastingverdrag weer op te pakken. In een onderhandelingsronde in december 2017 in Algiers, waarbij ook de internationale ontwikkelingen omtrent het BEPS-project konden worden meegenomen, is uiteindelijk een definitief akkoord bereikt. Het Verdrag is vervolgens op 9 mei 2018 te Algiers ondertekend voor het Koninkrijk der Nederlanden

door de Minister van Buitenlandse Zaken, tijdens zijn bezoek aan Algerije. Hierover is onder meer bericht in de brief van 6 juni 2018 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Kamerstukken II 2017/1 8, 32623, nr. 220). Het ministerie van Financiën heeft via de gebruikelijke nieuwsberichten de onderhandelingen met Algerije onder de aandacht gebracht en belanghebbenden verzocht de voor hen van belang zijnde aangelegenheden kenbaar te maken. Daarop zijn echter geen reacties ontvangen. Wel is in algemene zin van de zijde van het Nederlands bedrijfsleven, zoals in het kader van de handelsmissies, het belang van een belastingverdrag met Algerije kenbaar gemaakt.

De leden van de fractie van de SP vragen waarom niet het VN-modelverdrag, maar het OESO-modelverdrag als leidraad wordt genomen bij verdragsonderhandelingen.

Van oudsher hanteert Nederland het OESO-modelverdrag als uitgangspunt bij de onderhandelingen over een belastingverdrag. Dit is ook in de diverse nota's en notities die in het verleden aan de Kamer zijn gezonden toegelicht. Een belangrijke overweging hierbij is dat dit model en het bijbehorende Commentaar internationaal in brede kring wordt gezien als gezaghebbend, en de aansluiting daarbij rechtszekerheid en duidelijkheid schept voor belastingplichtigen, belastingadministraties en gerechtelijke instanties over de beoogde toepassing van de overeengekomen bepalingen. Daar komt bij dat Nederland als actieve lidstaat van de OESO nauw betrokken is bij de totstandkoming van dit modelverdrag en het bijbehorende Commentaar.

Dit laat uiteraard onverlet dat Nederland onderkent dat het OESO-model minder is toegesneden op de situatie van ontwikkelingslanden dan het VN-modelverdrag, dat meer heffingsrechten toewijst aan de bronstaat. Een voorbeeld daarvan is de behandeling van royalty's. Zoals ook in de NFV2011 is aangegeven, is Nederland vanwege de bijzondere positie van ontwikkelingslanden daarom bereid om in de onderhandelingen met deze landen onderdelen van het VN-modelverdrag te accepteren, mits de belangen van Nederlandse belastingplichtigen daardoor niet onevenredig worden geschaad. Dit is ook bij de onderhandelingen met Algerije het uitgangspunt geweest, zoals ook in de nota van toelichting bij het Verdrag is opgemerkt.

De leden van SP-fractie vragen of het fiscale verdragsbeleid wordt herzien tijdens deze kabinetsperiode.

Allereerst zij hierover opgemerkt dat het Nederlandse fiscale verdragsbeleid de afgelopen jaren is bijgesteld in aansluiting bij de internationale ontwikkelingen, in hoofdzaak bij de uitkomsten van het BEPS-project. Gewezen kan bij voorbeeld worden op de brief van 5 oktober 2015 (Kamerstukken II 2015/16, 25 087, nr. 112) over de kabinetsappreciatie van de publicatie van de rapporten bij de 15 BEPS-actiepunten, waarbij het kabinet heeft aangegeven de BEPS-voorstellen op het gebied van de belastingverdragen tot het Nederlandse verdragsbeleid te rekenen. Maar naast deze BEPS-ontwikkelingen kan worden gewezen op andere internationale ontwikkelingen (zoals de *updates* in 2017 van het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag op andere punten dan strikt BEPS-gerelateerd) en nationale ontwikkelingen (zoals de voorgenomen invoering van een bronbelasting op dividenden, interest en royalties betaald aan inwoners van laagbelastende jurisdicties en in

misbruiksituaties) die van belang zijn voor het Nederlandse fiscale verdragsbeleid. Tegen deze achtergrond zal ik, zoals reeds aangekondigd bij de brieven van 23 februari 2018 (Kamerstukken II 2017/2018, 25 087, nr. 188) en 18 september 2018 (Kamerstukken II 2018/19, 35 000-IX, nr. 4), in de loop van 2019 in een brief gericht aan uw Kamer in bredere zin ingaan op de veranderingen in het fiscale verdragsbeleid.

Daarnaast vragen de leden van SP-fractie om bij toekomstige verdragen aan te geven waar het verdrag aansluit dan wel afwijkt van zowel het OESO Modelverdrag en het VN-modelverdrag. In de toelichtende nota bij een nieuw verdrag of een wijziging van een bestaand verdrag, of in de memorie van toelichting indien sprake is van een uitdrukkelijke goedkeuringsprocedure, wordt steeds aangegeven of een verdragsbepaling is ontleend is aan het OESO-modelverdrag, het Nederlandse verdragsbeleid of het VN-modelverdrag. Eventuele afwijkingen van de modelbepalingen worden ook afzonderlijk toegelicht. Deze handelswijze is ook gevolgd in de nota van toelichting bij het onderhavige verdrag.

De leden van SP-fractie vragen hoe wordt voorkomen dat winsten in de vorm van rente, royalty en dividend wegstromen uit Algerije.

Het Verdrag heeft als doel dubbele belasting te voorkomen maar heeft ook als doel het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting. Aan de ene kant beoogt het Verdrag de eventuele dubbele belasting die kan optreden als beide landen de genoemde vergoedingen in de belastingheffing betrekken te vermijden. Hiervoor zijn in het Verdrag afspraken gemaakt over de heffingsrechtverdeling. Aan de andere kant zijn er ook bepalingen opgenomen waarmee ontwijken van belasting kan worden voorkomen, deze bepalingen gelden ook voor de genoemde vergoedingen. Het gaat hierbij om bepalingen die een land in staat stellen om de zakelijkheid van een vergoeding aan de orde te stellen, zoals bij voorbeeld door toepassing van het in de artikelen 7 en 9 verankerde arm's length-beginsel, of geen verdragsvoordelen toe te kennen over vergoedingen als sprake is van misbruik van de verdragsbepalingen (conform de in artikel 29 opgenomen *principle purposes test*). Voorts kan worden gewezen op de in het Verdrag verankerde mogelijkheden voor informatie-uitwisseling (artikel 27) en bijstand bij invordering (artikel 28).

In het persbericht over dit verdrag lezen de leden van de fractie van de SP dat Algerije, met 1,3 miljard euro aan handelsbetrekkingen, de grootste handelspartner van Nederland in Noord-Afrika is. Zij vragen waar die 1,3 miljard euro uit bestaat.

Belangrijke sectoren voor de Nederlandse goederenexport naar Algerije zijn voeding en levende dieren, chemische producten zoals geneesmiddelen, en machines en vervoermaterieel. De goederenimport uit Algerije bestaat voornamelijk uit ruwe aardolie en aardolieproducten. Daarnaast exporteert Algerije onder meer chemische producten, machines en vervoermaterieel en agrofood- en landbouwproducten naar Nederland (bron: Centraal Bureau voor de Statistiek).

Verder vragen deze leden welke bedrijven actief zijn in Algerije en wat zij produceren en welke natuurlijke hulpbronnen worden onttrokken.

Het Nederlandse bedrijfsleven in Algerije is met name actief in de maritieme, energie- en agro-foodsector. Algerije heeft een aanzienlijke en gevarieerde natuurlijke rijkdom, met name in koolwaterstoffen, waar het de 15e plaats inneemt op het gebied van oliereserves, 18e in termen van productie en 12e in export. De raffinagecapaciteit bedraagt tot 22 miljoen ton per jaar. Wat gas betreft, staat Algerije op de zevende plaats van de wereld op het gebied van bewezen gasreserves, de 5e in productie en de derde in export. Daarnaast staat Algerije op de derde plek van grootste leveranciers van aardgas aan de Europese Unie en op de vierde plek van grootste energieleveranciers. Naast deze twee rijkdommen, bevat de grond in Algerije fosfaat, zink, ijzer, goud, uranium, wolfrum en kaolien.

Ook vragen deze leden welk voordeel Nederlandse bedrijven hebben bij het Verdrag en welke handelsbelemmeringen worden weggenomen.

Zoals hiervoor reeds aangegeven, strekt het Verdrag er toe dubbele belasting te vermijden. In dit kader zijn in het Verdrag regels opgenomen over de verdeling van de heffingsrechten over en weer. Voor het Nederlandse bedrijfsleven is van belang dat in dit kader een verlaging van de Algerijnse bronheffingen is overeengekomen, zoals ook toegelicht in de nota van toelichting bij het Verdrag. Daarnaast is vooral van belang dat het Verdrag zekerheid geeft over de heffingsrechtverdeling, waarbij is aangesloten bij internationaal gangbare begrippen en uitgangspunten. In dit verband kan bij voorbeeld worden genoemd op de bepalingen die betrekking hebben op de vaststelling van aan een vaste inrichting toe te rekenen winst (artikel 7 van het Verdrag) en de bepalingen over eventuele winstcorrecties bij gelieerde ondernemingen ((artikel 9 van het Verdrag). Voorts is van belang dat met het Verdrag een procedure voor onderling overleg beschikbaar is gekomen voor de gevallen waarin een belastingplichtige van mening is dat een land de bepalingen van het verdrag onjuist toepast; hiermee wordt een zekere mate van bescherming geboden op het punt van de uitoefening van de (nationale) heffingsrechten door een land. Ook is van belang dat het Verdrag voorziet in anti-discriminatiebepalingen. Al met al neemt het Verdrag mogelijke fiscale belemmeringen weg bij het verrichten van activiteiten in Algerije waardoor het voor Nederlandse bedrijven nu aantrekkelijker wordt om in Algerije te investeren.

De leden van de fractie van de SP vragen of het klopt dat het Verdrag niet voldoet aan de (BEPS) minimumstandaarden.

Dit klopt niet. Zoals in de nota van toelichting bij het Verdrag is opgemerkt, sluit het Verdrag wat betreft het voorkomen van het ontgaan van belasting aan bij de minimum standaard die in het kader van het BEPS-project is ontwikkeld. Dit komt tot uitdrukking in a) het opnemen (in het Protocol bij het verdrag) van een bepaling die aangeeft dat het Verdrag bedoeld is om dubbele belasting te vermijden zonder daarmee mogelijkheden te creëren voor dubbele niet-heffing of verlaagde heffing door belastingontduiking of belastingontwijking waaronder door «treaty shopping», b) het opnemen in

artikel 1 van een *principal purposes test*, en c) het opnemen in artikel 26 van de mogelijkheid voor belastingplichtigen om in beide landen een verzoek te doen voor onderling overleg.

De leden van de fractie van de SP vragen in hoeverre het artikel over de vaste inrichting afwijkt van het OESO-modelverdrag en van het VN-verdrag.

In paragraaf II.5. van de toelichtende nota bij het Verdrag wordt hierop ingegaan. Artikel 5 definieert het begrip 'vaste inrichting' en volgt grotendeels het OESO-modelverdrag volgens de teksteditie van juli 2005 dat bij de onderhandelingen als uitgangspunt is genomen. Op verzoek van Algerije zijn in het tweede en derde lid enkele bepalingen opgenomen die daarvan afwijken.

In het tweede lid is in overeenstemming met het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag bepaald dat de uitdrukking 'vaste inrichting' in het bijzonder omvat een plaats waar leiding wordt gegeven, een filiaal, een kantoor, een fabriek een werkplaats, een mijn, olie- of gasbron, groeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen. Op verzoek van Algerije is ter verduidelijking in onderdeel f bepaald dat de uitdrukking "vaste inrichting" ook omvat een plaats waar natuurlijke rijkdommen worden 'geëxploiteerd'. Algerije hechtte hieraan vanwege een redactionele aansluiting bij de nationale wetgeving.

In het derde lid is bepaald dat een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie of installatiewerkzaamheden, of toezichthoudende werkzaamheden in verband daarmee, alleen dan een vaste inrichting vormen als deze werkzaamheden langer duren dan zes maanden. Met deze zesmaandentermijn en met het in de bepaling opnemen van toezichthoudende werkzaamheden is aangesloten bij het VN-modelverdrag en op dit punt wijkt de bepaling af van het OESO-modelverdrag. Het gevolg hiervan is dat eerder en met betrekking tot meer activiteiten sprake kan zijn van een vaste inrichting en dus van een heffingsrecht voor de staat waarin de vaste inrichting is gelegen dan het geval zou zijn als op dit punt zou zijn aangesloten bij het OESO-modelverdrag. De Algerijnse wens om voor dienstverlening door een onderneming via werknemers of ander personeel een fictieve vaste inrichting aan te nemen als deze dienstverlening meer dan zes maanden duurt, zoals opgenomen in het VN-modelverdrag, is niet in het Verdrag opgenomen. Wel is in het kader van een algeheel compromis de Algerijnse wens van opname van het artikel voor zelfstandige arbeid uit het VN-modelverdrag (artikel 14 van het Verdrag) gehonoreerd.

Voorts bevat het vierde lid een afwijking van het VN-model doordat volgens de onderdelen a en b, in aansluiting bij het OESO-modelverdrag, ook bij het enkel afleveren van goederen of koopwaar (delivery of goods or merchandise) sprake zijn kan zijn van de afwezigheid van een vaste inrichting in het andere land. In het VN-modelverdrag ontbreekt dit element.

De leden van fractie van de SP vragen of Nederland alle verdragen heeft aangemeld om onder het multilaterale instrument (hierna: MLI) te vallen.

Het kabinet zet in op een aanpassing van alle Nederlandse belastingverdragen aan de BEPS-maatregelen om oneigenlijk gebruik van deze belastingverdragen te voorkomen. Het kabinet doet dit door alle Nederlandse belastingverdragen onder de reikwijdte van het MLI te brengen met

uitzondering van negen belastingverdragen waarover bilateraal wordt onderhandeld. Bij de verdragen die niet zijn aangemeld voor het MLI zet Nederland bij de bilaterale onderhandelingen in op doorwerking van de BEPS-maatregelen. Hierbij is relevant dat het MLI een middel is om op een efficiënte wijze BEPS-maatregelen te laten doorwerken in belastingverdragen zonder dat vele nieuwe onderhandelingen nodig zijn. Bij lopende onderhandelingen is de afronding hiervan veelal de meest geschikte methode om de BEPS-maatregelen te laten doorwerken. Het voordeel daarvan is bovendien dat zo de verdragsgerelateerde BEPS-maatregelen in de doorlopende tekst van het desbetreffende belastingverdrag worden opgenomen.

De leden van fractie van de SP vragen naar een schematisch overzicht van de tarieven van bronbelasting van Algerije zelf en de tarieven die zijn afgesproken in het verdrag met Nederland en die in de verdragen met het VK, Saoedi-Arabië, Duitsland, China, en Zwitserland.

Bronh\Land	Algerije	NL/ALG	VK/ALG	SA/ALG	Did/ALG	China/ALG	Zwi/ALG
dividenden	15%	5%/15%	5%/15%	0%	5%/15%	5%/15%	5%/15%
interest	10%	8%	7%	0%	10%	7%	10%
royalty	24%	5%/15%	10%	7%	10%	10%	10%

De leden van fractie van SP constateren dat de bronheffingen op rente, royalty's en dividend in het Verdrag lager zijn dan de nationale tarieven in Algerije. Zij vragen waarom de nationale tarieven niet intact zijn gelaten en hoeveel belastinginkomsten dit Algerije scheelt.

Het voorhanden zijn van een belastingverdrag, tezamen met de aanwezigheid van een investeringsbeschermingsovereenkomst, verschaft zekerheid over de behandeling van economische activiteiten en investeringen van inwoners van beide landen over en weer. Deze zekerheid zal een positieve invloed hebben op de economische betrekkingen tussen beide landen en dus ook op de bedrijvigheid van Nederlandse ondernemers in Algerije. Die bedrijvigheid kan leiden tot hogere belastinginkomsten in Algerije. Ook een gematigde heffing van bronbelastingen, zoals in het Verdrag is overeengekomen, kan een positief effect hebben op het aantrekken van kapitaal en kennis door Algerijnse ondernemers. In de situatie zonder een verdrag kan Algerije in beginsel de eigen heffingsrechten onverkort effectueren. Een hogere nationale bronheffing op interest en royalty's kan echter een hindernis vormen bij het aantrekken van buitenlandse investeringen, bijvoorbeeld als dat bij de ontvanger van interest of royalty's tot onzekerheid leidt over de mogelijkheid van verrekening van deze bronheffingen. Een cijfermatige inschatting van de budgettaire aspecten voor Algerije van het Verdrag is door Nederland niet te maken.

De leden van de fractie van de SP vragen of het feit dat Algerije een ontwikkelingsland is, heeft geleid tot een andere inzet bij en uitkomst van de verdragsonderhandelingen.

Zoals in paragraaf I.3.1. van de nota van toelichting bij het Verdrag is aangegeven, was de Nederlandse inzet van de onderhandelingen in 2009 gebaseerd op het verdragsbeleid zoals neergelegd

in de notitie 'Uitgangspunten van het beleid op het terrein van het internationaal fiscaal (verdragen)recht' (Kamerstukken II 1997/98, 25 087, nr. 4; hierna: notitie Verdragsbeleid 1998), waarbij voor het instrumentarium hoofdzakelijk is aangeknoopt bij de bepalingen van het OESO-modelverdrag volgens de teksteditie van juli 2005. De inzet van Algerije was vooral gebaseerd op het VN-modelverdrag.

Zoals hiervoor ook is opgemerkt, is Nederland vanwege de bijzondere positie van ontwikkelingslanden bereid om in de onderhandelingen met deze landen onderdelen van het VN-modelverdrag te accepteren, mits de belangen van Nederlandse belastingplichtigen daardoor niet onevenredig worden geschaad. Dit is ook bij de onderhandelingen met Algerije het uitgangspunt geweest, zoals ook in de nota van toelichting bij het Verdrag is opgemerkt. Ook bij de beantwoording van de vraag van de leden van de fractie van de VVD hiervoor, is per artikel aangegeven of een verdragsbepaling is gebaseerd op het VNM-modelverdrag.

De leden van de fractie van de SP vragen of het begrip vaste inrichting in de praktijk wordt ontlopen. In het rapport bij actiepunt 7 van het BEPS-project ("Preventing the Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status") wordt opgemerkt dat er inderdaad sprake is van structuren waarbij belastingplichtigen op kunstmatige wijze de aanwezigheid van een vaste inrichting in een land beogen te ontlopen. In reactie hierop zijn voorstellen gedaan voor aanpassing van het begrip "vaste inrichting" zoals opgenomen in het OESO-modelverdrag, zowel in het rapport bij dat actiepunt 7 als in het rapport bij actiepunt 6 ("Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances").

Nederland heeft ook aan Algerije aangeboden deze wijzigingen in het bilaterale verdrag op te nemen, maar dit bleek voor Algerije nog niet mogelijk omdat de gedachtevorming in Algerije over de BEPS-uitkomsten en ook over de in het kader van de MLI te varen koers nog in ontwikkeling was. Ook is besproken dat als Algerije in de toekomst partij mocht worden bij de MLI, Nederland en Algerije het Verdrag bij het MLI aanmelden, zodat de bepalingen van het MLI waarvoor beide landen binnen het MLI opteren en die nu niet in het Verdrag zijn opgenomen alsnog in de verdragsrelatie kunnen worden geïmplementeerd.

De leden van de fractie van de SP vragen om enige verduidelijking van de cost-sharingbepaling. Ook vragen zij wie er gebruik van maken en hoe deze bepaling zich verhoudt tot het arm's lengthbeginsel en tot OESO-, VN-, EU-voorschriften.

Op verzoek van Nederland is, overeenkomstig Nederlands verdragsbeleid, een zogenoemde cost-sharing-bepaling opgenomen in artikel 9, eerste lid, van het Verdrag. Deze bepaling verduidelijkt dat de enkele omstandigheid dat gelieerde ondernemingen cost-sharing-overeenkomsten (overeenkomsten over de verdeling van kosten) of algemene dienstverleningsovereenkomsten sluiten voor (de toerekening van) kosten van de algemene leiding, algemene beheerskosten, technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen aanleiding vormt om te veronderstellen dat zij in strijd met het arm's-lengthbeginsel, en dus

onzakelijk, zouden handelen. Het concept "cost-sharing" is dus van zichzelf niet strijdig met het arm's lengthbeginsel maar een gekozen vormgeving van een bedrijf kan dat wel zijn in een specifiek geval. Deze bepaling laat daarom onverlet om de, in het kader van de cost-sharing-overeenkomsten en algemene dienstverleningsovereenkomsten, overeengekomen kostenverdeling te toetsen aan het arm's-lengthbeginsel. Het gebruik van cost-sharing is niet gelimiteerd tot bepaalde bedrijven, in principe kunnen alle bedrijven met meerdere vestigingen ervoor kiezen om bepaalde kosten te delen. Tot slot kan worden opgemerkt dat deze bepaling niet strijdig is met OESO-, VN- of EU-voorschriften.

De leden van de fractie van de SP vragen wat wordt bedoeld met het tweede lid van artikel 9 waarin staat dat een verdragsluitende staat rekening moet houden met een winstcorrectie door de verdragspartner. Tevens vragen zij hoe beide verdragspartners aan de benodigde informatie komen om dit te kunnen beoordelen.

Wanneer één van de verdragspartners een winstcorrectie toepast met betrekking tot een transactie tussen gelieerde ondernemingen, kan er (economische) dubbele belasting ontstaan als de andere verdragspartner deze winstcorrectie niet zou overnemen. In artikel 9, tweede lid, van het Verdrag is daarom bepaald, in aansluiting bij het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag, dat de andere verdragspartner een dienovereenkomstige winstcorrectie moet toepassen (voorzover die verdragspartner ook van mening is dat de initiële winstcorrectie in lijn is met het arms lengthbeginsel).

De informatie die benodigd is om te beoordelen in hoeverre een corresponderende winstcorrectie geëigend is, kan op verschillende manieren worden verkregen. In de eerste plaats zal de belastingplichtige die met de initiële correctie wordt geconfronteerd, aan de "eigen" belastingdienst de relevante informatie over de correctie verstrekken. Ook kan er aanleiding zijn voor het opstarten van een onderlinge overlegprocedure tussen de bevoegde autoriteiten van de betrokken landen als er vragen rijzen over de juistheid van de initiële correctie. De relevante informatie dient dan door de belastingplichtige(n) in het verzoek tot een onderlinge overlegprocedure te worden verstrekt. Tot slot kan ook op basis van het artikel over informatie-uitwisseling (in het onderhavige geval artikel 27 van het Verdrag) aan het andere land om de relevante informatie worden verzocht.

De leden van de fractie van de SP vragen wat het betekent dat Algerije heeft ingestemd met een lagere bezitseys.

De opmerking over deze "bezitseys" ziet op de toepassing van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van het Verdrag. Hierin is bepaald dat de bronheffing op dividenden maximaal 5% bedraagt als de uiteindelijk gerechtigde tot het dividend een lichaam is dat, middellijk of onmiddellijk, ten minste 10% van de aandelen in het uitdelende lichaam bezit. Zoals in paragraaf II.10. van de nota van toelichting bij het Verdrag is opgemerkt, heeft Nederland ingezet op een nultarief voor zulke deelnemingsdividenden, overeenkomstig onderdeel 2.7.1 van de NFV 2011. Maar dat was voor Algerije niet acceptabel. Nederland heeft uiteindelijk met het 5%-tarief ingestemd, mede omdat Algerije bereid was een lagere bezitseys te accepteren dan het in andere belastingverdragen hanteert

(bijvoorbeeld in het verdrag met VK is een bezitseis opgenomen van 25% van de aandelen van het uitdelende lichaam).